

PD Kočevje, MLADINSKI ODSEK

Vtisi in poročila s pohodov in drugih aktivnostih v letu 2011

15. 1. 2011

Pohod mladih planincev PD Kočevje na Sabotin

Sobotno jutro, 15.01.2011, je bilo zopet rezervirano za polnjenje nahrbtnikov z obvezno pohodniško opremo. Mesec je naokoli in 73 mladih planincev mlajše in starejše skupine iz vseh treh kočevskih osnovnih šol se je skupaj s svojimi mentorji in vodnicama odpravilo raziskovat nove koticke čudovite Slovenije. Tokrat smo se odpeljali na Primorsko in planinska pot nas je vodila na Sabotin. Sabotin je vzpetina nad Novo Gorico ali bolje nad Solkanom. Kljub njegovi skromni višini, je odlično razgledišče s pogledom na Julijce, reko Sočo, goriško kotlino, Kras, morje, Furlansko nižino in zahodnejše Alpe. Hrib je zanimiv tudi iz zgodovinskega vidika, saj so bile tukaj najhujše bitke v času prve svetovne vojne (Sabotin je namreč prevrtan s številnimi vojaškimi rovi). Pod njim se čez reko Sočo pne železniški most, z največjim kamnitim lokom na svetu.

Z dvema polnima avtobusoma smo se planinci že zgodaj zjutraj odpravili iz oblačne Kočevske proti sončni primorski. Še malce zaspani smo prispeli do Solkana, kjer sta nas že čakala vodnika tamkajšnjega planinskega društva, ki sta nam pričarala nov nepozaben dan. Razdelili smo se v dve skupini in jo eni po severni, drugi po južni poti ubrali proti zastavljenemu cilju. Vodnika sta se nam poleg planinskih veščin prikazala tudi kot poznavalca zgodovine in nam pot do vrha kar precej skrajšala s pripovedovanjem svojih zgodb. Najbolj zanimivi so bili seveda sledovi 1. svetovne vojne, ki se je v vsej svoji grozoti odvijala prav na tem ozemlju. Sabotin je bil namreč eno prizorišč znamenite soške fronte. Kaverne (umetne jame, navadno vdolbene v skalnat teren, za zaščito pred artilerijskim ali letalskim napadom, ki so služile kot pomožna zaklonišča ali tudi kot skladišča za orožje), ki so jih uporabljali tedaj, so še do danes izredno ohranjene in nas preko turistične znamenitosti opominjajo in opozarjajo na nesmiselnost prelivanja krvi in nasilnega reševanja problemov. To je tudi jasno sporočilo t'Parka miruŤ, kjer smo preživeli to sobotno dopoldne.

Že v popolni megli smo prišli do planinskega doma, kjer smo se pogreli s toplim čajem, izpolnili planinske dnevniker ter si ogledali zanimiv muzej, kjer so razstavljeni predmeti iz 1. in 2. svetovne, pa tudi iz naše osamosvojitvene vojne. Nato smo se odpravili naprej, korak v Sloveniji, pa korak v Italiji in že smo bili na samem vrhu, na Koti 609. Ozračje in vreme se nas je usmililo, tako da smo lahko videli vse lepote Sabotina. Obvezno fotografiranje in že smo bili na poti proti vznožju.

Polni novega znanja in planinskih izkušenj smo se vrnili do Solkana, kjer smo se zahvalili gostiteljema in se prijetno utrujeni odpravili proti domu.

Še bomo hodili, Slovenija je res nekaj posebej lepega!

za MO PD Kočevje

Jernej Kalan

5. 2. 2011

Planinski pohod k Lavričevi koči nad Stično

Planinci razredne stopnje vseh treh OŠ - Stara Cerkev, Ob Rinži ter OŠ Zbora odposlancev (46 otrok) in mentorice, mentor, vodnica in Milan smo se hladnega, nekoliko meglenega sobotnega jutra, 5. februarja odpravili na nov podvig.

Cilj nam je bil Lavričeva koča na Gradišču nad Stično. Z avtobusom smo se peljali skozi zanimive kraje (Žužemberk, Muljava). Prispeli smo do cilja oz. začetka našega vzpona, do Stične. Stična je kraj v občini Ivančna Gorica. Znana je po cistercijanskem samostanu Stična, po Festivalu Stična (zbiranje katoliške mladine). Na avtobusnem postajališču smo se najprej pošteno okrepčali s sendviči, vročimi in hladnimi napitki.

Potem pa smo začeli naš sprehod, oprostite, planinski pohod. Cilj nam je bila Lavričeva koča nad Stično, ki leži le 510 m nad morjem. Pot je bila lahka, prav nič zahtevna. Tudi temperatura ozračja se je že dodobra ogrela, dvignila, ko smo prispeli najprej do cerkve Sv. Miklavža. Cerkev je bila prvič omenjena že leta 1250. Je obnovljena. Poleg nje je t.i. piramida, kratka plezalna stena iz skal in kamnov, po kateri smo se planinci vzpenjali in spuščali. Tik pod vrhom hriba Gradišče, v neposredni bližini cerkve pa stoji Lavričeva koča. Koča je bila nekdanja kašča, ki pa so jo prenovili v kočo. Oskrbniki objekt in celoten kompleks še obnavljajo. Zanimivi so različni detajli, skulpture iz lesa in kamna, ki smo jih zasledili v okolici koče in cerkve. Nad temi zanimivostmi smo bili vsi navdušeni! V sončnem in dokaj toplem vremenu smo se pred kočjo spočili, narisali oz. napisali v planinske dnevnik naše vtise s pohoda. Čas je bil tudi za sprostitve in igre. Razgled v dolino in na ostale vrhove je bil lep in odprt.

Morali smo se spustiti v dolino. Na sestopu smo se ustavili in si ogledali še bližnjo turistično kmetijo, kjer imajo v ogradi tudi divjad.

Na postajališču v Stični smo prišli dokaj spočiti. Le naša oprema - še posebej hlače in "gojzerji" niso bili v najboljši formi! "Držalo" se nas je blato in ni in ni hotelo "odpasti"! Potrebovali smo kar precej časa, da smo ga prepričali, da nas je zapustilo...

Tako smo preživeli še en zanimiv in aktivno obarvan sobotni dan.

za MO PD Kočevje

Polona Kalič

8. 2. 2011

Pohod starejših planincev mladinskega odseka PD Kočevje do Koče pri Jelenovem studencu in počastitev slovenskega kulturnega praznika

Mesec je naokoli in mladi člani Mladinskega odseka PD Kočevje smo se zopet odpravili na potep. Starejši planinci smo se 8. februarja, na slovenski praznik kulture odpravili do Koče pri Jelenovem studencu, pod »očakom«, Mestnim vrhom.

V zgodnjem dopoldnevu se nas je 20 mladih planincev z mentorji treh osnovnih šol (OŠ Ob Rinži, OŠ Zbora odposlancev, OŠ Stara Cerkev) skupaj z vodnico Branko odpravilo proti koči. Po Kalanovi poti smo sopihali proti cilju. Jutro je bilo sicer še mrzlo, vendar nas je strmina kaj kmalu dodobra segrela. Proti vrhu nas je še malce ovirala zasnežena in poledenela pot, vendar razen rahlih zdrsov ni bilo hujšega. Ob prihodu k koči nas je pričakalo toplo sonce ter cela gruča pohodnikov, ki so se odločili počastiti kulturni praznik na malce drugačen način. No, kakorkoli že, je bila glavna nit pohoda organizacija in udejanjenje proslave ob kulturnem prazniku, ki so jo pripravili mladi planinci. Še malce vaje in generalka pa se je začelo. Najprej smo, kot se za proslavo spodobi, zapeli slovensko himno, nato pa nas je Maruša, odeta v oblačila Primičeve Julije, odpeljala po življenju Franceta Prešerna. Vzdušje pred kočjo je postalo zares praznično. Malo trobente, malo recitacij in spomin na največjega literata Koče pri Jelenovem studencu in Mestnega vrha, Petra Volka, nas je privedel do konca kulturne prireditve. Gospod Janež, predsednik PD Kočevje, se je nastopajočim zahvalil za pripravo in izvedbo proslave ter zaslužnim planincem in tistim z največjim številom vzponov na naš ponos izkazal prav posebno spoštovanje.

Na ta način smo končali februarско druženje in se zadovoljni, po Grajski poti, vrnili proti domu. Vsi skupaj komaj že čakamo pomlad, telohov, zvončkov in tople sončne žarke.

za MO PD Kočevje

Jernej Kalan

25. 2. 2011

Redni zbor članov PD Kočevje

V petek, 25.02.2011, je v prostorih gostišča Marof potekal redni zbor članov PD Kočevje, kjer je nova načelnica Branka Rajner podala poročilo o delu mladinskega odseka. Monika Zdravič je pripravila slikovno gradivo, ki se je odvijalo v času poročanja. Za predstavnika mentorjev, v upravni odbor, je bil izvoljen Jernej Kalan. Zbora se je udeležilo nekaj mladih planincev in njihovi mentorji.

Pred začetkom občnega zbora je g. Milan Mlakar imel potopisno predavanje iz vzpona na Kilimandžaro. Planinsko društvo Kočevje je podelilo pisno priznanje za vztrajno delo z mladimi v okviru Mladinskega odseka Martini Kajfež, Milanu Levstiku in Polonci Kalič.

Načelnica MO PD Kočevje

Branka Rajner

19. 3. 2011

Pohod mladih planincev na Čemšeniško planino

Spet je za nami sobota, planinska sobota. Na koledarju je bil 19. marec, ko se je mlajša skupina planincev z vseh treh kočevskih osnovnih šol odpravila na nov pohodni podvig, tokrat na 1206 m visoko Čemšeniško planino. Avtobus smo zopet napolnili do zadnjega sedeža, 47 otrok planincev s svojimi mentoricami Melito, Majdo in Polono ter vodnico Zinko Levstek na prvem sedežu poleg našega "planinskega šoferja" Simona. Z nami je bilo še nekaj pomočnikov, fotograf mojster Milan in bodoči vodnik Tomaž Špehar, katerega smo pozdravili z aplavzom. Naslednji častni pozdrav pa smo namenili staremu in hkrati novemu predsedniku PD Kočevje, Franciju Janežu.

Vožnjo do Ljubljane in naprej po avtocesti do Trojan, smo si krajšali z ogledom risanke, za kar so poskrbele naše mentorice. Malo nad Trojanami smo se odcepili za Prvine, nato pa še nekaj minut po strmi, makadamski in ovinkasti cesti sredi gozda do našega izhodišča. Že, že, ampak brez malice v hrib pa ne gre, smo si rekli! Malo smo napolnili svoje želodčke in dolga kolona malih nadebudnežev se je začela pomikati proti vrhu. Med potjo smo se srečevali in se pozdravljali z mlajšimi planinci iz vrtca, ki so se skupaj s svojimi straši že vračali v dolino. Bili so nam dobra motivacija za hojo, nikakor pa jih nismo oponašali v nabiranju velikih šopkov pomladanskega cvetja. Veliko lepše je, da telohi in kronce cvetijo v naravi kot pa le nekaj dni krasijo domači prostor. V svoji rasti so se nam izkazovale tudi ravne bukve, nič manj zanimive pa niso bile drevesne gobe in trhla debla v svojih podobah - zavetju s počivalnikom in zmajevi glavi. Na vrhu Čemšeniške planine nismo bili obdarjeni z napovedanimi sončnimi žarki, a smo vseeno občutili prostranost planine na jasi tisočaka. Svoje spretnosti smo preizkusili na igralih, v zbijanju kegljev in lovljenju. Hitrejša in močnejša od vseh nas sta bila Tomaž in Simon, pa čeprav smo proti njima udarili skupinski boj. Z aktivnostmi v koči in zunaj nje smo pregnali vse meglice in hlad sobotnega dne, ki se je že prevesilo v popoldan. V dolino smo se vračali po isti poti, preko smučišča in do hotela, kjer smo zapustili avtobus. A našega prevoznega sredstva ni bilo. Šele sedaj smo ugotovili, zakaj je šel šofer Simon s tako hitrim korakom v dolino. Seveda, da nam je avtobus premaknil kar nekaj kilometrov dlje. Mladi pohodniki so to gesto vzeli za šalo in brez pripomb korakali v dolino in dejali, da so vendar planinci in morajo veliko hoditi. Ko pa smo zagledali avtobus, se nam je vseeno nasmejalo.

Komaj dobro smo se posedli, rekli besedo dve in že smo prišli do Trojan, kjer smo se ustavili in se posladkali z velikanskimi trojanskimi krofi. V marsikateri želodček ni šel cel krof. Za sladkost sobotnega večera je poskrbelo kar veliko otrok, saj so kupili krofe še za svoje domače. S prijetnimi vtisi smo se v mraku vrnili v Kočevje in si rekli, se vidimo aprila in osvojimo novega tisočaka.

za Mladinski odsek PD Kočevje

Melita Berlan

19. 3. 2011

Pohod mladih planincev na Slivnico

Marčevski pohod starejših planincev Mladinskega odseka Planinskega društva Kočevje je bil še malce pustno obarvan. V soboto, 19. marca 2011, se nas je en mali avtobus nadobudnih mladih planincev odpravilo v osrčje Notranjske. Cilj pohoda je bil osvojitve vrha Slivnice.

Slivnica je 1114 m visok vrh, ki se nahaja severno od Cerkniskega polja. Z vrha, kjer se nahaja vpisna skrinjica je razgled zaradi bližnjega gozda in oddajnikov precej omejen, zato pa se nam odpre lepši razgled na greben Javornikov, Cerknisko polje in Cerknisko jezero z Doma na Slivnici, ki se nahaja le nekaj 10 m pod vrhom.

Pohod se je začel na avtobusnih postajah v Kočevju in Stari Cerkvi, kjer smo učenci treh osnovnih šol (OŠ Ob Rinži, OŠ Zbora odposlancev, OŠ Stara Cerkev) z vodnico Branko in mentorji še zadnjič preverili pohodniško opremo in se odpravili novim dogodivščinam naproti. Pot nas je mimo Ribnice in Sodražice vodila do Grahovega, kjer smo dejansko začeli naš pohod. Cesta je postala cestica, pot je postala potka in že smo po gozdni vlaki sopihali proti vrhu. V gozdu smo z velikim veseljem ugotovili, da se zima počasi poslavlja, saj nas je pričakala pomladanska idila s telohi, zvončki in čemažem. Pospešili smo korak in že smo po dobri uri in pol prispeli do cilja. Polni dobre volje in sreče, saj je ena naših mladih planink ravno tedaj dobila bratca, smo se odpravili na slastne palačinke v Dom na Slivnici. Čarovnica tukaj, čarovnica tam in sestop se je bližal. Še krst našega planinca (vrv po "ta zadnji"), ki se nam je tokrat prvič pridružil in že smo veselo korakali proti Cerknici, kjer nas je pričakal avtobus.

Izkoristili smo trenutek in kraj ter se odpeljali še na ogled Cerkniskega jezera. Cerknisko jezero je presihajoče jezero s površino 26 km², ko pa je kraško polje poplavljeno je površina lahko velika celo do 38 km². V največjem obsegu je dolgo 10,5 km in široko 4,7 km in je največje jezero v Sloveniji. Največja globina jezera je okoli 10 m.

Polni novih doživetij smo se tako v popoldanskih urah vrnili k domačim in si obljubili, da se prihodnji mesec zopet vidimo.

za Mladinski odsek PD Kočevje

Jernej Kalan

10. 4. 2011

Planinci na 5. mednarodnem festivalu gorniškega filma

Tokrat pa na nedeljsko jutro, 10.04.2011, planinci MOPD Kočevje nismo pripravljali nahrbtnikov, pohodnih čevljev in palic, pač pa smo vzeli le dobro voljo in se odpravili v Ljubljano. Kar 99 mladih planincev treh kočevskih osnovnih šol se je s svojimi vodniki in mentorji udeležilo 5. mednarodnega festivala gorniškega filma.

V petih letih si je festival pridobil mednarodno veljavo in prepoznavnost. V lanskem letu je bilo tako že več kot 4000 ljudi preko velikega platna popeljanih na razgledne vrhove in v drzne zgodbe gorske filmske umetnosti. Letos je 5. mednarodni festival gorniškega filma Domžale ponujal, v hramu slovenske kulture, v petih dneh, 32 ur izjemnih projekcij, ki so prispele kar iz 15 držav širom sveta. Na velikem platnu je bilo moč začutili spokojnost tibetanskih pašnikov, se srečati z andskimi mitološkimi bitji, doživeti drzno šolo plezanja brez varovanja, zgolj s padalom na ramenih, ... ter si premierno ogledati domač filmski poklon Sfingi, legendarni in strah vzbujajoči ter najbolj markantni ikoni severne triglavske stene. Letos pa je bilo prvič poskrbljeno tudi za najmlajše, ki so skozi gorske pravljice, risanke in ustvarjanje srečali škrate, vile, velikane in druge junake gorskega domišljjskega sveta.

Tudi naši mladi planinci so doživeli to izkušnjo. Najprej smo v Štihovi dvorani pozorno prisluhnili animatorki, ki nam je predstavila nekaj "resničnih" zgodbic o nastanku naših prelepih gora. Nato je sledil ogled dveh delov nadaljevanke iz leta 1975, Odprava zelenega zmaja. Zadovoljni ob pozitivnem razpletu zgodbe smo se v treh skupinah odpravili na različne delavnice. Prva skupina je iz kamenja izdelovala "Ukletnika", ki je "kriv" za nastanek Kamniško-Savinjskih Alp. Druga skupina je prisluhnila še nekaj zgodbicam naših najboljših pravljicarjev in ilustratorjev, ki nam jih je podala odgovorna urednica National Geographic Junior Slovenija. Zadnja delavnica pa je bil sprehod po čutni poti. Bosi z zavezanimi očmi smo se podali po pripravljeni poti in ugotavljali, po čem stopamo. Večji kamni, manjši prod, pesek, mah, seno in slama so bile površine, ki smo jih več ali manj z lahko prepoznali.

Kmalu smo se poslovili od prijaznih animatork Planinske zveze Slovenije in se odpravili proti domu. No, skorajda. Na veliko veselje vseh udeleženi smo se namreč ustavili še pri "največjih mojstrih" hitre prehrane, kjer smo se dodobra podkrepili in se zadovoljni s polnimi želodci vrnili domov.

Za Mladinski odsek PD Kočevje

Jernej Kalan

16. 4. 2011

Pohod na Zelenico

V soboto, 16. aprila, sta kar dva avtobusa odpeljala 66 mladih planincev na Ljubelj. Seveda sta bili poleg tudi vodnici Branka in Zinka. Brez mentorjev vseh treh kočevskih osnovnih šol pa tako in tako ne gre. Vse lepote narave, naše srečne obraze, nagajivosti in nerodnosti pa je ujel na fotografski aparat planinec Milan. Ogled slik na spletni strani planinskega društva vam bo zagotovo polepšal dan.

Že med vožnjo smo občudovali lepote naših planin. Ko pa smo na Ljubelju izstopili, nas je njihova bližina in lepota popolnoma očarala. Celo med malico smo razmišljali, kam nas bo vodila pot in spraševali vodnico, kdaj nas bo odpeljala še na ostale vrhove. Pot se je strmo vzpenjala skozi gozd, nadaljevala po travnatem pobočju pod smučarsko sedežnico, nato pa se je kot kača vijugala po kamenju med ruševjem do kočice na Zelenici. Kljub strmemu vzponu, smo imeli med potjo dovolj moči za kepanje in drsanje po snežnih zaplatah. Zaploskali smo tudi turnemu smučarju, ki se je ravno spustil z bližnjega vrha. V veliki novi planinski koči smo se okrepčali, odpočili in izpolnili planinske dnevnik. Izvedeli smo, da je v okolici kočice velikonočni zajček za nas skrival presenečenje. Iskanje se je izplačalo. Našli smo dve veliki vreči čokoladnih jajčk. HVALA, ZAJČEK!

Na poti v dolino smo spoznavali imena okoliških vrhov, opazovali rast gozda, gozdno in drevesno mejo, razložili pojem nadmorska in relativna višina in še marsikaj. Hodili smo skozi tri letne čase: zimo - po snegu, pomlad - s telohom in žafranom poraslo pobočje nad kočico, jesenjo - po kupih odpadlega suhega listja. Vožnjo domov smo si krajšali s prepevanjem slovenskih ljudskih pesmic in planinske himne. Vedno se radi vrnemo domov v objem svojih najdražjih, hkrati pa komaj čakamo naslednji pohod.

Za Mladinski odsek PD Kočevje

Majda Terbuc

21. 5. 2011

Mladi planinci pri koči na Golici

Uživamo v najlepšem mesecu leta - maju. Okoli nas je vse zeleno, polno cvetja in opojnih vonjav. Šolsko leto se počasi posklavlja, planinci vseh treh osnovnih šol na Kočevskem pa smo se v soboto, 21.5.2011, odpravili še na zadnji planinski izlet - na Golico (1582m). Na pot sta nas popeljali vodnici Branka in Zinka, a kaj bi brez naših mentoric Melite, Polone, Majde, Reziče, Tine in Jerneje. Ne smemo pa pozabiti našega Milana, ki z nami vedno znova odkriva lepote in skrivnosti narave ter vse to zabeleži s svojim fotoaparatom. Izlet in pohod pa je bil še bolj popoln, saj je bil z nami tudi Franci Janež, predsednik PD Kočevja, ki nas občasno spremlja na naših planinskih izletih.

Odpeljali smo se z dvema avtobusoma proti Gorenjski. Postanek je bil na parkirišču Voklo, kjer smo se v parku lahko razgibali, napolnili lačne želodčke, in poslušali ptičje petje. V nadaljevanju poti smo že lahko opazovali vrhove slovenskih gora. Videti je bilo tri najvišje vrhove treh visokogorskih skupin: Julijskih Alp-Triglav, Karavank-Stol in Kamniško-Savinjskih Alp-Grintovec.

Naš pohod smo pričeli v hribovski vasi Planina pod Golico. Nekaj časa smo hodili po cesti (moralimo biti previdni in ubogljivi). Nadaljevali smo pot čez most in v hrib med hišami. Pot je bila strma, ponekod ozka, skalnata. Največkrat smo prestopali smrekove korenine, najlepše pa je bilo skočiti čez majhne potočke in držati ravnotežje na ozkih lesenih brveh. A vprašanja so se stalno ponavljala: Bomo še dolgo hodili, koliko je še do vrha, a je še daleč??

In glej! Na skalnem griču stoji kočica na Golici in gleda dolino! Stisnili smo še zadnje moči. Opazili smo še nekaj zaplat snega in kepe so že letele naokoli. S svojo belino pa so se poleg snega bohotile z opojnim vonjem tudi narcise. Potrebno je bilo stopiti še skozi krajši gozd, po nekaj utrjenih stopnicah in končno smo prispeli do cilja, h kočici, na trato s klopčami. Pričakalo nas je veliko število planincev, ki so se že »martinčkali« na soncu. Golica je namreč ravno v maju množično obiskana prav zaradi belih cvetic-narcis. Po naporni hoji smo si torej zaslužili malico iz svojih nahrbtnikov ali pa smo bili postreženi v kočici. Posedli smo se po gorskem pašniku ali trati v neposredni bližini kočice pod budnim očesom mentorjev. Mladi planinci so, kot že na vsakem izletu, seveda izpolnili planinske dnevnikarje vanje narisali ali zapisali svoje vtise, in doživetja na poti.

Ker pa se je nad Triglavom in Stolum že širil oblak in je začelo grmeti, smo morali hitreje a s previdnimi koraki sestopiti po poti vzpona. Pri avtobusu smo bili pogoščeni z orehovimi rogljički in bananami. Izlet smo nadaljevali do Mojstrane, kjer je planinski muzej, stavba nenavadnih oblik. Ogledali smo si kratek film naših in tujih gora z avtohtonimi cveticami in živalmi, muzejsko razstavo in zanimiv bivač. Ta je ponazarjal bivačje v njem ob nevihti v gorah.

Na poti domov je vodnica Zinka presenetila 66 mlajših in starejših planincev z malo pozornostjo-pisali. Naš planinski izlet se je srečno zaključil z večernim povratkom v domači kraj, še dobro, da ravno v času pred nevihto s točo.

za Mladinski odsek PD Kočevje

Zinka Levstik in Polona Kalič

11. 6. 2011

60 let Planinskega društva Kočevje

V soboto, 11. 6. 2011, se nas je kar velika skupina mladih planincev z vodnicama Zinko Levstik in Branko Rajner ter mentorji podali po Kalanovi poti h koči pri Jelenovem studencu, kjer smo imeli kulturni program ob 60-letnici Planinskega društva Kočevje.

Moški pevski zbor Svoboda je na začetku zapel znano pesem, planinsko himno, Oj, Triglav, moj dom. Predsednik PD Kočevje gospod Franci Janež je nato spregovoril o dejavnostih PD Kočevje, katerih začetek sega v leto 1951, ko je bil v prostorih Gimnazije prvi ustanovni občni zbor. Zahvalil se je vsem bivšim predsednikom društva, ki so prispevali pomemben del k uspešnemu delovanju društva. Pozdravil in nagovoril nas je tudi predsednik Planinske zveze Slovenije gospod Bojan Rotovnik. Čestital nam je za visok jubilej in nam zaželel veliko uspehov pri vzgoji mladih planincev in pri osvajanju novih vrhov. Skupina najmlajših planincev z mentorico Polono je v igri prikazala, kako se moramo pripraviti na planinske ture in hojo po hribih. Pesmico Sivi polžek sta deklamirala Ula in Uroš, pevski zbor Svoboda pa je zapel še eno pesem. Za številne pohode so bronasta in srebrna priznanja najmlajši planinci prejeli iz rok predsednika Francija Janeža. Mladinci Blaž Sever, Damjan Kravanja in Jakob Zadnik pa so prejeli zlata priznanja. Najbolj zaslužnim članom PD Kočevje pa je posebna priznanja podelil predsednik PZS. Zlati znak sta prejela gospod Milan Mlakar in gospod Tone Ožbold. Nato je sledila otvoritev novih pridobitev pri naši koči: plezališča na naravni steni za kočo, soba za oskrbnika in sončne elektrarne. O slednji nam je spregovoril g. Milan Mlakar. Program sta z igranjem na harmoniko popestrila mlada planinca Jaka in Nik. Vsi mladi planinci pa smo zapeli otroško planinsko himno, Na planino bom odšel, katero radi prepevamo na naših pohodih ali med vožnjo na avtobusu.

Povezovalka program, devetošolka Maruša, se je ob zaključku kulturnega programa zahvalila vsem, ki s svojim delom in prizadevnostjo prispevajo k uspešnemu delovanju našega planinskega društva. Po prijetnem druženju ob glasbi in dobri hrani smo se zadovoljni in veseli odpravili v dolino, kjer so mlade planince pričakali starši. Tudi v prihodnje se bomo trudili za planinsko poslanstvo, da bi mladi planinci znali uživati v lepotah narave ter zdravo in aktivno preživljali prosti čas.

za MO PD Kočevje

Rezika Mlakar

24. 9. 2011

Pohod planincev Mladinskega odseka Planinskega društva Kočevje na Križno goro

No, pa se je začelo. Dvomesečni predah je mimo in tudi mladi planinci smo že pošteno zakoračili v novo šolsko leto, novo leto polno pričakovanj, novega znanja, novih prijateljstev. V tem duhu smo se namreč planinci Mladinskega odseka Planinskega društva Kočevje v soboto, 24. septembra 2011, odpravili na našo prvo letošnjo turo. Kar 82 mladih planincev z vodniki in mentorji štirih osnovnih šol JV regije (OŠ Zbora odposlancev, OŠ Ob Rinži, OŠ Stara Cerkev, OŠ Fara) je odšlo novim doživetjem naproti, in sicer na pohod na Križno goro (857m).

Križna gora je deloma razgleden vrh, ki se nahaja nad vasjo Sveta Ana in Podlož in jo uvrščamo v Notranjsko hribovje. Z vrha, kjer stoji cerkev svetega Križa je lep pogled proti bližnji Račni gori, Snežniku in Loški dolini. 857 metrov visok hrib nad Ložem je bil naseljen že v davnini. Kot izredna razgledna točka je imel pomemben strateški položaj. Tu je bilo prazgodovinsko gradišče, pozneje pa antična naselbina. O njima govore številne najdbe in 135 metrov dolg zid na severni strani hriba. Sem so se v burnih letih 15. in 16. stoletja zatekali Notranjci pred roparskimi Turki.

Naš pohod se je kot po navadi pričel na avtobusnih postajah v Kočevju in Stari Cerkvi, od koder smo se s polnimi nahrbtniki odpeljali proti Ložu, nato pa peš proti vrhu. Sam pohod nam ni predstavljal kakšnih prav posebnih težav, saj pot ni pretirano zahtevna. Posebno popestritev poti proti našemu cilju je predstavljalo 14 postaj križevega pota, ki so nas spremljale skoraj od vznožja vzpona in nam krajšale trenutke do osvojitve vrha. Po uspešni osvojitvi vrha smo se najprej dobro podkrepili, nato pa izpolnili planinske dnevnik.

Starejša skupina je nato hitro pobrala šila in kopita ter sestopila še proti Križni jami. Tam so nas že čakali izkušeni jamarji, ki so nam predstavili tudi ta biser kraškega sveta. Dobili smo improvizirane svetilke in že smo se sprehajali po jami. Sicer smo malce upali, da se bomo po kraških rovih lahko vozili tudi s čolnom, vendar je prenizek nivo vode v jami to žal preprečil. Polni novega znanja smo se tako vrnili do vhoda, kjer sta že čakala avtobusa, pa tudi mlajša skupina, ki je tudi že sestopila z vrha.

Tako se je končal naš prvi pohod v šolskem letu 2011/2012. Sedaj pa že vsi nestrpno pričakujemo oktober, saj odhajamo na tridnevni tabor mladih planincev, ki ga bomo doživeli ob spoznavanju naših domačih vrhov in ob Koči pri Jelenovem studencu.

Za MOPD Kočevje

Jernej Kalan

14. do 16. 10. 2011

Tridnevni tabor mladih planincev

Kot že stalna stalnica pohodov mladih planincev je tudi vsakoletni tabor, ki ga izvajamo v jesenskem času. Predstavlja nekakšno nagrado mladim, ki se mesečno udeležujejo planinskih pohodov. Tabor je potekal od petka, 14.10. do nedelje, 16.10.2011 pri koči pri Jelenovem studencu.

Po Kalanovi poti smo prispeli do našega cilja. V koči smo se razporedili po sobah, kar je bilo otrokom zelo zanimivo. Po dobri večerji je sledil ogled slovenskega filma Gremo mi po svoje.

Drugi dan, po zajtrku, ko smo bili opremljeni že v modrih majicah, katere namje podarilo PD Kočevje, smo se najprej "dokumentirali", fotografirali.

Razdelili smo se v skupine po starosti in odšli do Eleonorine jame, kjer so bili že zbrani člani Jamarskega društva Netopir in Planinskega društva Kočevje.

Pod strokovnim vodstvom jamarjev smo se spuščali v globino, kjer smo neizmerno uživali v izjemnih primerkih kapnikov in v celotnem ambientu podzemeljske jame.

V kraškem podzemlju je vsaka skupina "posadila" odlomljen kapnik. Pred jamo pa smo se gredli ob ognju, poslušali nasvete jamarjev in si ogledali vso potrebno opremo za pravilen dostop in gibanje v jami. Popoldne smo poslušali zanimivo predavanje policista s Policijske postaje Kočevje. Ob konkretnih primerih je razlagal o nujni opremi za odhod v hribe, o primernem vedenju v gorah, o gorskih policistih, o iskanju in reševanju pogrešanih oseb itd.

Nato smo se pred kočjo zopet razdelili v skupine. Starejši planinci so se pomerili v orientaciji, ki so jo pripravili pripravniki za mladinske vodnike Damjan, Blaž in Jernej. Mlajši pa so se s pomočjo članov PD preizkusili na plezalni steni in v izdelovanju planinskega priročnega šotora. Skupinica mlajših je izdelala plakat, ki krasi notranjost kočje.

Izkušen planinec g. Milan Mlakar nam je pripravil "miselno popotovanje" proti Grčiji. Ogledali smo si diapozitive, ki so bili narejeni letos v septembru, ko so se kočevski planinci odpravili na grški Olimp. Zadnji dan, v nedeljo zjutraj pa smo se kar hitro po zajtrku odpravili na premagovanje Trimčkove poti.

Starejši so osvojili vse štiri vrhove, mlajšim pa so uspeli trije!

Pri koči je sledila podelitev Trimčkovih kartončkov in značk.

Po kosilu je bilo potrebno pospraviti svojo opremo in zgornje spalne prostore, kjer smo prespali dve noči. Ob tabornem ognju smo se zahvalili oskrbnikoma kočje Jožici in Borisu za njuno gostoljubnost in razvajanje ob dobri hrani in se odpravili v dolino.

Staršem v objem so otroci skočili ob šestnajsti uri.

za MOPD Kočevje

Polona Kalič

12. 11. 2011

Pohod planincev do doma na Kofcah

Ja, ja, pa je spet prišla planinska sobota! Na koledarju je pisalo 12. november, ura je bila 7 zjutraj, ko smo se mladi planinci iz OŠ Ob Rinži, OŠ Stara Cerkev, OŠ Zbora odposlancev in OŠ Fara odpeljali na jesenski pohod proti Gorenjski. S številčno prisotnostjo smo napolnili 2 avtobusa. 69 mlajših in 20 starejših planincev je s svojimi mentorji ter vodnicama Zinko in Branko šlo novim korakom naproti. Da pa bi bili ti še bolj varni, so nam bili v pomoč še mladi pripravniki za mladinske vodnike Blaž, Damjan, Jernej in Tanja ter nepogrešljivi fotograf Milan, ki poskrbi, da nam ostane kaj za obujanje spominov.

Pri nas je bilo jutro hladno in megleno, od Ljubljane naprej pa smo že lahko opazovali hribe in gore, ki so se že bleščale v soncu. Vožnjo proti Tržiški Bistrici smo si skrajšali s postankom na Voklem, kjer smo pomalicali in se malo pretegnili. Med vožnjo se nam je pridružila še domačinka g.Špela, ki je z nami nadaljevala pot in nam predstavila marsikatero naravno zanimivost, npr. Dovžanovo sotesko. Naše izhodišče je bil Jelendol, kjer smo si naredili nahrbtniki, si zategnili čevlje in se zavarovali pred mrazom. Mnogi preveč, kajti že po nekaj ovinkih nam je postalo topleje in ob pravem planinskem tempu kmalu prevroče. Pot se je najprej vila po asfaltni cesti, mimo na novo postavljenih krmilnicah za gozdne živali, kjer smo se malo ustavili in splezali nanje za kakšno fotko. Vmes je bilo kar nekaj slabo označenih križišč, kjer smo na enem od njih zavili na markirano planinsko pot. Opazovali smo gozd, v katerem so macesni škrlatno žareli ob sončnih žarkih in se močno razlikovali od ostalih zimzelenih dreves. Kljub soncu se temperatura ni in ni dvignila. To smo občutili na svoji koži, smreke pa so bile vseskozi zaledenele, kot bi bile posute s kristalnimi kroglicami. Z njimi so se otroci lajšali žejo in si osvežili usta. Ko smo prišli ven iz gozda, so se pred nami odprle slikovite kravje planine Kofce, Šija, Pungart in Dolga njiva. Na nekaterih poleti še pasejo krave. Naš cilj, koča, ki je na višini 1488 m je postavljena na spodnjem koncu pašnikov. Kako zanimivo je bilo videti, polovica planine je bila zimsko poledenela, polovica pa jensko obarvana. Izpred Doma na Kofcah je segal pogled na Veliki vrh v Košuti, ki je več kot deset kilometrov dolg gorski hrbet v Karavankah med Slovenijo in Avstrijo.

Po dveh urah in pol hoje smo imeli vsi isto željo, pogreti se v topli koči. Čeprav je bila kar prostorna, je bila za 100 planincev iz Kočevja premajhna. Zato smo se morali malo organizirati, tako da je bilo za vse prav. Sledila je druga malica in marsikdo se je pogrel še s toplim čajem. Kar precej časa je minilo, preden smo izpolnili vse dnevnike in pospravili svoje sledi po koči. Velik podvig pa je predstavljalo tudi zbiranje in postavitve za skupinsko sliko. Ko nam je vse to uspelo, smo jo mahnili v dolino. Pri hoji navzdol smo morali biti zelo previdni na zdrse po kamnih, koreninah in raznih vejicah. Mnogi so začutili trdoto tal in hlače so spremenile svojo barvo. Še dobro, da je bilo malo zmrznjeno! V pogovorih je bilo slišati, da je bil lažji podvig navzgor, kakor navzdol in da so planinci zato, ker je to zdravo za življenje. Kako majhne glavice, pa vendar modre!

V poznem sobotnem popoldnevu smo se pohodniki vrnili do prevoznih sredstev, kjer smo se pred vstopom v avtobus malo očistili. Vsa pohvala našemu vozniku Simonu, ki je bil planinec kot mi in šel z nami na vrh. Čeprav smo bili večji del dneva na zraku in premagali precejšnjo strmino, otroška zmogljivost in razigranost ne poznata meja. To je bilo čutiti in slišati med vožnjo proti domu, katero nam je šofer krajšal z gledanjem risanke. Z novimi doživetji smo se v Kočevje pripeljali zvečer, ko so ulice že razsvetljevale mestne luči.

za MOPD Kočevje

Melita Berlan

19. 11. 2011

Zbor mladinskih odsekov

V soboto, 19.11.2011, je v prostorih kulturnega doma, v Šentjoštu nad Horjulom, potekal Zbor Mladinskih odsekov PZS. Podano je bilo vsebinsko poročilo dela MK PZS za leto 2011 in bila sta predstavljena prenovljena programa Ciciban planinec in Mladi planinec. Podeljena so bila priznanja za Mladinske voditelje. Pričela je izhajati tudi mladinska priloga z naslovom Gremo pod objem gora. Zbora sta se udeležili načelnica MO PD Kočevje Branka Rajner in mentorica Zinka Mlakar.

Načelnica MO PD Kočevje

Branka Rajner

Ema Lavrič, 3.a, OŠ Stara Cerkev

Tabor 2011

Ema Lavrič, 2.a, OŠ Stara Cerkev

26. 11. 2011

IZI (izmenjava zanimivih idej) 2011 v Trzinu

V soboto, 26. novembra 2011 je bilo v Trzinu, v dvorani Marjance Ručigaj (Center družbenih dejavnosti) organizirano 6. srečanje IZI za vse mentorje planinskih skupin, vodnike in ostale, ki delamo z mladimi planinci. V Trzin smo se odpeljali tudi iz PD Kočevje (Jernej, Melita, Blaž in Damjan). Z aktivnostmi smo pričeli ob 9. uri in z njimi zaključili v poznih popoldanskih urah.

Tema letošnjega srečanja je bila: Igrivo in poučno. Vsi prisotni smo kot glavni junaki zaživali v svojih zgodbah in se ob tem učili o varovanju narave v gorah. V to nas je s krajšim teoretičnim okvirjem in daljšo delavnico s pristopom storyline seznanila Marta Per iz OŠ Janka Kersnika Brdo. Ob skupinskem sodelovanju in z uporabo različnih materialov ter pripomočkov se je začela odvijata naša zgodba. Ko smo tako "rešili" gorsko naravo, sta nas Nuša Verdev in Patricija Palčnik iz PD Slivnica pri Celju zabavali z bansi. Preseli smo se ven na zunanje površine, kjer je bilo kar hladno in kar sveže. Ne glede na to ali smo imeli posluh ali le veselje do posluha, smo se kar dobro razmigali. Po tletovadbi se je bilo prijetno vrniti v notranje prostore, kjer je z vodenjem delavnic nadaljeval Tomaž Kocman iz PD Onger Trzin, Vrtec Jelka. Za mizami smo se igrali planinske namizne družabne igre in dobili navdih, kako si jih lahko naredimo sami. Od začetka do konca pa sta svojo organizacijsko vlogo zelo dobro odigrala Emil Pevec in Irena Mučibabič iz PD Trzin. Poskrbela sta za naše želodčke, pripomočke in ves potreben material, ki ga ni bilo malo. Udeleženci smo tokratno srečanje izkoristila za tkanje novih prijateljski vezi, izmenjavo izkušenj in bili odprti za ideje, s katerimi lahko popestrimo naša planinska srečanja.

za MOPD Kočevje

Melita Brelan

10. 12. 2011

Pohod mladih planincev do planinskega doma pri Gospodični

V soboto, 10.12.2011, se nas je kar 106 mladih planincev štirih osnovnih šol (OŠ Stara Cerkev, OŠ Zbora odposlancev, OŠ Ob Rinži, OŠ Fara), vodnikov, mentorjev in ostalih nepogrešljivih članov ekspedicije Mladinskega odseka Planinskega društva Kočevje odpravilo na zadnji letošnji pohod. Da ne bo pomote, govorimo o koledarskem letu. Ker smo v razigranem veselem decembru, smo za vse mlade planince pripravili "pohod presenečenja", ki se je na turobno jutro začel na avtobusnih postajah v Kočevju in Stari Cerkvi. Naš cilj je bil Planinski dom pri Gospodični (822 m).

Planinski dom pri Gospodični, znan tudi pod starim imenom dom Vinka Paderšiča se nahaja na slovenski strani Gorjancev. 30m stran od planinskega doma pa se nahaja studenec po katerem je dom dobil ime. Izvir Gospodična je ena najbolj vabljivih znamenitosti Gorjancev (izvir je zavarovan kot kulturni spomenik). Slavo mu je povzdignilo ljudsko izročilo o njegovi bajeslovni zdravilni vodi s pomlajevalno močjo, ki ga je zapisal Janez Trdina v bajki Gospodična.

Po ovinkasti cesti smo se mimo Novega mesta odpeljali do Gaberja, kjer smo pričeli z decembrsko avanturo. Malo smo se okrepčali s slastnimi sendviči, potem pa pot pod noge. Skozi gozd poln kostanjevih dreves in blatnega koraka smo se po dobri uri in pol hoje prebili do zares lepo urejenega planinskega doma na Gorjancih. Odprl se nam je pogled na novomeško polje in lepo obdelane vinograde v okolici. Pomlajeni, spričo dejstva, da smo poizkusili vsaj malo zdravilne vode smo izpolnili planinske dnevnike, se malce podprli in že se nam je mudilo dalje. Čakalo nas je novo presenečenje. V Novem mestu so nas namreč že čakali z ogledom filma. V 3D tehniki smo si s posebnimi očali ogledali sinhroniziran film Arthur Božiček. Prav vsi smo bili navdušeni nad zgodbo o založenem darilu in reševanju nastalega problema. Po ogledu polnem kokic smo se v popoldanskih urah odpravili proti domu. Vendar presenečenj še ni bilo konec. Kot se za zaključek leta spodobi, smo prav vsi udeleženci pohoda presenečenja dobili prikupna darila. Tako smo se zadovoljni in rahlo utrujeni vrnil k najbližjim.

Ob koncu naj se v imenu vseh mladih planincev, vodnikov, mentorjev in drugih sodelavcev zahvalim trgovini Mercator tehnika Črnuče, za prejeta darila, vodnici Zinki, ki je vse tako skrbno pripravila in zavila ter Planinskemu društvu Kočevje, ki nam je omogočil ogled filma.

Lepe in doživete božične praznike, srečno novo leto ter varen korak v letu 2012 Vam želimo iz Mladinskega odseka Planinskega društva Kočevje!

za MOPD Kočevje

Jernej Kalan